

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4489/2021
19.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Гордане Комненић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Петар Лукачевић, адвокат из ..., против туженог ЈП "Србијашуме" Београд, ШГ "Голија" из Ивањице, чији је пуномоћник Саша Милинчић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1187/20 од 09.03.2021. године, у седници одржаној 19.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1187/20 од 09.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1187/20 од 09.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 581/2019 од 29.01.2020. године, обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде штете исплати износ од 690.519,00 динара, са законском затезном каматом од 04.01.2020. године до исплате, а обавезан је и тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1187/20 од 09.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке, у делу којим је тужени обавезан да тужиљи на име накнаде штете исплати износ од 474.309,00 динара, са законском затезном каматом од 04.01.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у преосталом делу става првог изреке и у ставу другом изреке, тако да је одбијен тужбени захтев за исплату износа од још 216.210,00 динара, са припадајућом каматом, а тужени је обавезан да на име трошкова поступка исплати тужиљи износ од 132.621,00 динара, док је ставом трећим изреке, обавезана тужиља да туженом на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 11.224,00 динара.

Против потврђујућег дела правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права,

с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, због потребе уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 18/20), закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева за накнаду штете засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања и оцене веродостојности изведених доказа, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Судска пракса у примени овог института је уједначена, а тужени уз ревизију није доставио одлуке из којих би произлазило да постоји различита судска пракса у примени овог правног института у идентичној чињеничној и правној ситуацији, односно да се у конкретном случају ради о одлуци која одступа од судске праксе. Указивање у ревизији на одговарајуће одредбе Закона о шумама и Закона о враћању имовине и обезштећењу не утиче на другачију одлуку, с обзиром да до примене института посебне ревизије не доводи свака евентуално погрешна примена материјалног права, већ само она од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 29.12.2015. године, а вредност предмета спора побијаног дела од 474.309,00 динара, је очигледно испод граничног износа меродавног за дозвољеност ревизије, због чега је на основу члана 413. ЗПП, у вези са чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**